18/03/2023

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας για την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, 18 Μαρτίου2023 εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων με τίτλο “Ελεύθερη σωστική αυταπάρνηση”. “Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία υψώνει στο μέσο των Ναών τον Τίμιο Σταυρό προς προσκύνηση, για να αντλήσουμε δύναμη και θάρρος και να συνεχίσουμε να διαπλέουμε το μέγα πέλαγος της νηστείας, καταμεσής του οποίου βρισκόμαστε”, αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο μήνυμα του.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Στή σημερινή Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὑψώνει στό μέσο τῶν Ναῶν τόν Τίμιο Σταυρό πρός προσκύνηση, γιά νά ἀντλήσουμε δύναμη καί θάρρος καί νά συνεχίσουμε νά διαπλέουμε τό μέγα πέλαγος τῆς νηστείας, καταμεσῆς τοῦ ὁποίου βρισκόμαστε. Καθώς, λοιπόν ὑψώνει τό Ἱερό Σύμβολο τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου, τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης, τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, συνάμα προβάλλει τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὡς τήν πιό ἐκφραστική στή διατύπωση τῶν ὅρων ὑπό τούς ὁποίους ἐμεῖς οἱ χριστιανοί ἀκολουθοῦμε τόν δικό μας ἡγέτη, τόν Νυμφίο τῆς ψυχῆς μας.

Τί ζητᾶ, λοιπόν, ὁ Χριστός μας; «Ὅποιος θέλει νά μέ ἀκολουθεῖ ὡς μαθητής, ἄς ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, ἄς πάρει σταθερή ἀπόφαση νά ὑπομείνει κάθε θλίψη καί δοκιμασία ἕως καί σταυρικό θάνατο» μιμούμενος τό παράδειγμά μου. Βαρυσήμαντος λόγος, πού ἡ ἀνθρωπότητα δέν φαίνεται νά κατανόησε στήν πραγματική του διάσταση, οὔτε μπόρεσε νά ἀφομοιώσει, ἀφοῦ ἀπό τότε καί ἕως σήμερα παρόμοιος λόγος, τόσο ἐλεύθερος, ξεκάθαρος καί βαθύς δέν ἔχει διατυπωθεῖ. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού οἱ ἄνθρωποι καλοῦνται ἐν ἐλευθερίᾳ νά συνταχθοῦν πίσω ἀπό τό μοναδικό πρόσωπο τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ, μέ ὅρους προσωπικῆς εὐθύνης. Χαρακτηριστικό τό «ὅστις θέλει», καθώς δέν συνοδεύεται ἀπό ἀπειλές καί συνέπειες γιά ὅποιον δέν θέλει!

Ὑπάρχει ἕνας παράδοξος ὅρος στήν πρόσκληση τοῦ Κυρίου μας. Ὁ ὅρος νά ἀπαρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας. Γιατί; Αὐτό πού ἔχω καί χειρίζομαι εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Αὐτό πού μοῦ δόθηκε καί μέ προσδιορίζει εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Αὐτό πού μέ ὁριοθετεῖ καί μέ χαρακτηρίζει στήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ ἑαυτός μου. Γιατί μοῦ ζητᾶ ὁ Χριστός νά τόν ἀρνηθῶ; Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐξηγεῖ, ὅτι ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ σημαίνει: «παντελής τῶν παρελθόντων λήθη καί τῶν θελημάτων ἑαυτοῦ ἀναχώρησις». Δηλαδή, τό νά ξεχάσει ὁ ἄνθρωπος ὅσες ἀγκυλώσεις, πιστεύματα, θεωρήσεις, προκαταλήψεις, ἀντιλήψεις εἶχε γιά τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο, πρίν γνωρίσει τόν Χριστό. Νά ξεχάσει ἀκόμη καί τίς καθημερινές του συνήθειες, γιά νά παραδοθεῖ ἄνευ ὅρων στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του, στό ἐκκλησιαστικό ἦθος καί τόν πνευματικό τρόπο ζωῆς.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἡγέτης τῆς λυτρωτικῆς θυσίας καί ὅσοι τόν ἀκολουθοῦν καί τόν μιμοῦνται δέν μποροῦν νά εἶναι οὔτε στρατιά δούλων, οὔτε στρατιά μισθοφόρων. Εἶναι λαός ἐλευθέρων πού ἑκούσια τόν ἐγκολπώνονται, χριστοποιοῦνται καί συναπαρτίζουν τό σῶμα του, τήν Ἐκκλησία, ζώντας θυσιαστικά, γιά νά ζοῦν μαζί του εἰς τόν αἰώνα.